

[Oluf Pedersen.]

man havde en ansvarlig Regering, ønskede man ikke bare at lade staa til, saaledes som man gør i Dag. Jeg tror, at de Folk, som i Dag kommer til Regering og Rigsdag og vil have Forhøjelse, baade paa det ene og det andet Omraade, og som faar flotte Gaver af Regering og Rigsdag, vil opdage, at disse Gaver, hvor smukke de end kan se ud, meget ofte vil blive Gavemodtagerne til ubodelig Ulykke. Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen ved jo fuldt og helt, at det, der var Maalet dengang, var en Begrænsning af Stigningen, og det naaedes ogsaa til en vis Grad.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen siger, at hans Parti var det eneste, der talte imod Nazibevægelsen i den første Periode. Jeg synes jo nok, at lidt mindre Pral kunde være tiltalende. I alt Fald er jeg ganske klar over, at saa maa det ærede Medlem have sprunget mine Taler og ogsaa andres over. Naar Kommunerne blev interneret netop den 21. Juni 1941, var det ikke, fordi de hidtil havde været særlig tysk fjendtlige, men saa stod det i Forbindelse med det skete Angreb paa Rusland.

Til det ærede Medlem Hr. Størmosen skal jeg sige angaaende den parlamentariske Kommission, at fra den kommer jo alle Oplysningerne frem. Kommissionen afgiver en Indstilling, men det er ikke Kommissionen, der skal dømme. Ud fra de Oplysninger, der kommer frem, deriblandt hele det stenografiske Referat fra Afhøringerne og ogsaa det Materiale og de Dokumenter, der foreligger, kan Offentligheden klart se, om Kommissionens Indstilling er rigtig. Enhver kan faa Materialet for eventuelt at kritisere det. Selve Spørgsmaalet, om der skal rejses Anklage mod Ministre eller mod Militære, er et Spørgsmaal, som vel den nye Rigsdag kommer til at afgøre.

I et af vore største Blade, „Politiken“, har en af vore største Jurister, Højesteretssagfører Ejvind Møller, rejst en vældig Anklage mod den parlamentariske Kommission over, at man var gaaet den Vej angaaende en Undersøgelse af Forholdene vedrørende den 9. April og senere. Jeg maa sige, jeg var meget overrasket over, at en af vore fineste Jurister ikke engang kendte den Vej, som Grundloven anviser. Det kunde man dog ellers forlange . . . (Udenrigsmini-

steren [Christmas Møller]: Jeg kan da ikke gøre for det!) . . . Nej, det kan Udenrigsministeren ikke gøre for.

Det ærede Medlem Hr. Størmosen var endnu ikke overbevist om, at den Politik, der blev ført under Besættelsen, ikke var tyskvenlig. Dette staaer maaske i Forbindelse med det ærede Medlems Oplysning om, at han ikke var klar over, at det jo — desværre kan man sige — var saadan, at Tyskerne ofte brød deres Ord; derved kunde Handlingerne komme til at se underlige ud; naar Tyskerne gav et bestemt Løfte og derefter brød det, saa kunde det se ud, som om det var den danske Administration, det var galt med.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Brudet den 28. August 1943 skete dette Brud, efter at Tyskerne havde stillet uopfyldelige Krav, Krav, hvortil der kun kunde være eet Svar: Nej. Jeg tør sige, at paa hvilket Tidspunkt Tyskerne end havde stillet det samme Krav, lige fra April 1940, vilde Svaret paa dette Krav kun være blevet et Nej.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bøgholm har Ordet for en kort Bemærkning.

Bøgholm: Jeg havde ikke tænkt mig, at der i Dag var blevet en større Drøftelse i Forbindelse med den Redegørelse, den højtærede Udenrigsminister gav om Udnævnelserne. Jeg behøver visselig ikke, naar Udenrigsministeren er til Stede, at forsvare ham, det skal han nok selv. Men jeg vil gerne over for den ærede Ordfører for Det kommunistiske Parti, Hr. Svend Nielsen, udtale, at gennem hele sit Indlæg her forekommer det mig, at det ærede Medlem har vist, at det ikke er muligt at skaffe Dokumentation af nogen Art til Støtte for de Angreb, der blev rejst. Naar man fra forskellige ærede Medlemmers Side er gaaet over til at tale om Udenrigsministeren, da har det jo netop ogsaa vist sig, at man har holdt sig til alle mulige Almindeligheder, men ikke har gjort noget Forsøg paa at imødegaa den Redegørelse, baseret paa Kendsgerninger og Dokumenter, som Udenrigsministeren gav dette Ting.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen sagde: naar der fremkommer noget ubehageligt, er det hyggeligere at tale om noget andet. Jeg kan ikke beklage mig over, at det ærede Medlem ikke selv har fulgt denne